

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiilo koroških Slovencev

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—
» Nemčijo . . . » 7:50
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 16 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsa kokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvu lista „Mir“ v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 30. avgusta 1918.

Št. 35.

„Naše srce.“

(Kako se ubraniti rekvizicijam.)

Žito oddajati se kmetje branijo. Tudi za denar jim ni mnogo več. Le dvoje potov je, ubraniti se večnim rekvizicijam: ali manje sejati ali pa več ljudi rediti. Prvo bi bilo nepatriotično in neusmiljeno. Torej ostane le rekvizicija ali pa sprejem več ljudi v hišo ali proti odškodnini ali pa iz usmiljenja. Iz usmiljenja pridejo le v poštev res ubogi; proti odškodnini pa vsi ostali, katerim okoliščine pripuščajo. Blizu tovarn in industrijskih krajev se čuti že precej močno težnja delavcev priti med kmete na stanovanje. Na hrano jih navadno še ne sprejmejo. Kakor hitro pa bi bila oddaja žita tako urejena, da ostane v vsaki občini toliko oddanega žita, kolikor se za domačine potrebuje in se še le preostanek odda na občine s primanjkljajem, bi postal tok iz mest na deželo tem močnejši, kar bi iz zdravstvenih in socijalnih ozirov le bilo močno priporočati. Težkoče dela edinole šola. Resnica je pač, da se otroci v mestnih šolah več naučijo kot na deželi, posebno še na Koroškem. Dejstvo je, da ne more noben fant, ki obiskuje na Koroškem ljudske šole, na kateri se iz narodne mržnje do Slovencev ne učijo več latinice, biti sprejet v gimnazijo. Pogoji za duševni razvitek so torej na deželi, posebno še na Koroškem in med Slovenci v vsakem oziru slabši. Upam se celo trditi, da niti v verskem oziru ne prednjači mnogo dežela. Ima za se le navado, manj pa prepričanja! Da bi se torej tok ljudstva iz mest na deželo spravil v pravi tok, je na vsak način treba dati deželi boljše prilagoditve za duševni razvoj. Učitelj mora ostati prost za svoj poklic in mora biti take kakovosti, da zagotovi združeno izobraževalno delo z ostalimi tozadevnimi vzgojevalnimi činitelji na deželi. V mestu se ta nedostavek manj čuti, ker le v malo slučajih postane otrok pozoren na te okolnosti in le malokedaj zapazi otrok boj med svojimi vzgojitelji.

Za vspeh vsake take akcije pa niso zmožni deželni odbori ali društva, ampak le narodno ločena društva eventualno tudi posamezniki, ki vzamejo delo v roke. Kakor hitro pa se kaka taka deželna akcija razglasi kot „nationale Tat“, se odpove sodelovanju manjšine ali pa računa na nje neumnost, da si bode kopala sama sebi svoj grob. Ozirov na manjšino od te strani itak nismo navajeni, naj pa se začne akcija od Poncija ali Pilata.

Da se pa za slov. del Koroške v tem oziru nekaj stori, je gotovo potrebno iz verskih, narodnih in gospodarskih ozirov. Čut milosrčja pomehuje. Iz ljubezni do bližnjega le malo ljudi ravna. Vse obvladuje mamonistično mišljenje. Z narodnega stališča nas ne navdaja kaka agresivna misel, ampak le obča: vsakemu svoje. Otroke rabiti za ponemčevanje ali jih dajati v ponemčevanje, obsojamo. Ravnotako tudi obsojamo, ko bi se ravnalo s slovenskimi otroki enako. To ne prinese miru, ker ne sloni ta taktika na načelu pravice. Slovenski otrok pridi v slov. krščansko hišo, kjer so mu dani pogoji za njegov duševni kot telesni razvoj. Stariši, ki so premožni, naj plačajo, kjer pa je potreba, tam se naj izkaže kršč. usmiljenje.

Vzemimo koroške razmere kot so. V mestih in industrijskih krajih otroci mnogo trpijo radi pomanjkanja živil. V Celovcu, Beljaku, Velikovcu, Borovljah, Pliberku, v Žel. Kapli, Črni, Možici, na Prevaljah — Lesah — in Guštanju, pa tudi v marsikaterem drugem kraju je dosti slovenskih otrok, ki trpijo glad. Biti bi moral vsaj v vsakem teh krajev, bodisi učitelj ali duhovnik, ki bi se za te otroke zavzel — za koroške razmere je prvi skoraj nemogoč radi persekucij, ki bi ga čakale. — V kmečkih župnijah pa bi naj prevzeli tudi duhovniki skrb za sprejem, varstvo in

vzgojo teh otrok v svojih župnijah. Na posebno zemeljsko hvaležnost ni misliti. Kdor je bil na slavnostni akademiji slov. bogoslovcev, si je mogoče ohranil misel, ki je bila vodilna: Misereor super turbam: Ljudstvo se mi smili. Prvi govornik je vprašal, ali je to ljudstvo vredno našega truda, in jako dvomljiv je bil odgovor. Drugi govornik († Krek) pa se je vprašal, ali je to ljudstvo potrebno našega dela in odločen: da! je bil odgovor.

Stavim predlog v prevdarek č. gospodom pliberške dekanije. Pogovorijo se naj v kratkem ali bi bila v njih delokrogu ta akcija potrebna, in v katerem obsegu. Ne gre samo za otroke, ampak ozirati se je treba tudi nekoliko na odrasle. Poročati bi morali kmalu sodaliteti. Ta bi naj prevzela skrb za drugi del te akcije. Ravnotako bi moral tudi za druge kraje kdo poročati sodaliteti. Bil bi to delokrog za nje delovanje, vreden katoliških duhovnikov.

Narodni svet.

O ustanovnem zboru Narodnega sveta se je izdal komuniké, iz katerega posnemamo:

Narodni svet v Ljubljani se smatra kot del vseobčnega Jugoslovanskega narodnega odbora, ki se bo v kratkem sešel v Zagrebu.

Na zboru, ki se je vršil 16. in 17. avgusta t.l., je najprej sklicatelj dr. A. Korošec opisal splošni politični položaj in razvijal vodilne ideje, ki so privedle do ustanovitve Narodnega sveta.

Predsednikovemu poročilu je sledila temeljita debata za ujedinjenje, po kateri se je redigiral pravilnik NS.

Po tem pravilniku je glavni namen NS. delo za ujedinjenje jugoslovanskega naroda v samostojno državo.

Razen tega je namen NS.:

- obramba in pospeševanje skupnih kulturnih zadev,
- obramba in gojitev skupnih gospodarskih interesov ter zavest gospodarske osamosvojitve,
- reprezentacija naroda in pospeševanje narodnih koristi na zunaj, dogovorno s parlamentarno delegacijo.

Narodni svet bo imel tudi nalogo, sklepati in odločevati o vseh zadevah, ki jih v NS. zastopani činitelji priznavajo za skupne.

Da bo mogel NS. izvršiti vse to, so se izvolili sledeči odseki:

1. **Organizacijski odsek** bo pomagal predsedstvu pri organizaciji in bo izdelaval načrt za preuredbo skupne narodne organizacije v sporazumu s strankami. Ta odsek bode organiziral delo, ki ga bodo vršili posamezni okraji in občine.

2. **Ustavopravni odsek** se bo pečal s temelji bodoče ustave in uprave.

3. **Odsek za propagando** bo pojasnjeval ožji in širši javnosti naše cilje.

4. **Odsek za varstvo naših interesov napram obstoječi administraciji.** Ta odsek se bo bavil z borbo za enakopravnost našega jezika v šolah, uradih in vsem javnem življenju.

5. **Odsek za gospodarsko koncentracijo** bo zbiral naše gospodarske sile in jih smotreno vodil. Za sedaj bo posebno pažnjo posvečal prehrani onih krajev naše domovine, ki so v tem pogledu potrebni nujne pomoči, obnovi naših, po vojni opustošenih dežel ter vsem vprašanjem prehodnega gospodarstva.

6. **Odsek za tujski promet, takozvani „Jugopromet“**, bo skrbel za organizacijo in upravo tujskega prometa, železniških, avtomobilnih in parobrodskih zvez, za propagando lepote našega ozemlja in za pospeševanje trgovskih in prometnih zvez.

7. **Pokrajinski odseki** za Trst, Istro, Goriško, Koroško in za Maribor, eventualno s pod-

odsekom za Prekmurce. Vsi ti odseki bodo pripravljali gradivo, da se ugotove slovenske meje. Ti odseki bodo skušali odpomoči prebivalstvu tudi v gospodarskih potrebah.

8. **Finančni odsek** bo skrbel za pokritje izdatkov Narodnega sveta.

Debata je bila živahna, vsi sklepi so se izvršili soglasno. Predsednikom se je izvolil soglasno državni poslanec dr. Anton Korošec, v predsedstvo pa še sedem članov NS.

Ljubljana, 17. avgusta 1918.

Slavnost v Št. Janžu.

V zadnji številki nam je cenzura vsled nespo-

razuma črtala sledeč opis, ki ga je zopet dovolila:

Odkritje dr. Krekove plošče! Kdo bi ne bil vsaj v duhu rad prisoten? Neštevilne množice naroda so vrele v nedeljo, 18. avg., v Št. Janž, da počaste spomin našega očeta dr. Kreka. Vlak, ki je vozil, je bil nenavadno dolg in tako prenapoljen, da mu je tja in nazaj zmanjkalo čez majhno strmino sape; razdeliti so ga morali na dva dela, in vsakega posebej je zavlekel isti stroj, da je bilo precej zamude. Na vseh postajah in ob progi je bilo videti slavnostno razpoloženje. Na postajah je čakalo občinstvo in pozdravljalo slovanske goste. Dekleta so obsipale vozove s cveticami. Na vseh večjih postajah so bili gostje pozdravljeni od mož in deklet in so se poslanci za pozdrave zahvaljevali. Raz hiš so plapolale zastave, mladina je prišla z zastavami, ponekod so bili tudi slavoloki s primernimi napismi.

Najlepši je bil pozdrav gostov pač v Trebnjem. Tam so bili gostje tudi pogoščeni. V vozove so dobili krepčil. V Mirni so pozdravili ljubki otroci z narodnimi zastavami in petjem, pesnik Fr. Neubauer pa s primerno pesmico. Veličasten je bil sprejem na zadnji postaji, kjer je bila tudi godba. Nepregledna množica je vrela s postaje proti Št. Janžu, premnogo na ovenčanih vozovih. Del slovesnosti je bil vsled zamude vlaka že končan, sv. maša in slavnostna pridiga g. Finžgarja; sprejem v Št. Janžu je bil veličasten, Št. Janž sam v vencih in zastavah.

Zelo lepo je pozdravil slovanske goste domači župan in gpč. Julija Prijateljjeva s krasno deklamacijo. Za sprejem so se zahvalili Staněk, Glombinski in dr. Korošec. V cerkvi je bila še ena sv. maša, nakar se je vršilo odkritje plošče. G. župnik Bajc je v vnesenih besedah slavil Krekovo misel, ki je prevzela vse plasti našega naroda. Spominska plošča je vzdana na župnišču nad sobo, kjer je dr. Krek ponavadi bival in kjer je umrl. Izdelal jo je naš umetnik Dolinar. Na plošči je Krekov relief z napisom: „V tej hiši je umrl 8. oktobra dr. Janez Ev. Krek“.

Dr. Kreka in njegove ideje in delo so proslavljali nato slovanski poslanci Staněk, Glombinski, dr. Korošec, Sedlak.

Igrala je godba z Višnje gore, prepeval je izborno izšolan pevski zbor. Po oficialni slavnosti je bil za oficialne goste skupen obed, pri katerem so se govorniki spominjali dr. Kreka in nazdravljali pobratimskim narodom. Množica, ki je je bilo v Št. Janžu do 10.000, je deloma ostala še v Št. Janžu, tudi nekateri oficialni zastopniki, večina, ki se je pripeljala z vlakom, je pa odšla na večerni vlak. Vožnja nazaj v Ljubljano je bila še slovesnejša kakor tja. Kresovi po bližnjih holmih, baklje, lampijoni, pozdravljajoče množice, zastave, petje, pozdravljanje, vse to se je vrstilo ob celi progi. Še-le proti 1/2 12. uri smo dospeli v Ljubljano.

Krasni so bili dnevi v Ljubljani in v Št. Janžu. Bili so to zgodovinski dnevi, in množice so se tega tudi zavedale. Kdor je mogel vse te slovesnosti z lastnim očesom opazovati, je videl, kako globoko so Krekove ideje prišle v vse plasti našega naroda. Kako je naš narod prebujen, na kaki

kulturni višini in kaka krepka volja po neodvisnosti je v njem! Slovanski gostje se niso mogli dovolj načuditi, kako politično zrel je slovenski narod, kako umni in ljubeznivi so naši ljudje. S slastjo so poslušali slovensko petje, prevzelo jih je navdušenje našega preprostega ljudstva, da so zatrjevali, da jim dnevi med bratskim slovenskim narodom ostanejo nepozabni. Tudi nam!

Politični pregled.

Stranke na Ruskem.

„Rusky Vestnik,“ časopis, ki izhaja v Berlinu in ki ima nalogo, da podpira nemška stremjenja v Rusiji, piše o političnem položaju v Rusiji: Prebivalstvo Rusije je glede zunanje politike razdeljeno v tri večje stranke. K prvi stranki pripada sedanja boljševiska vlada, katera hoče biti popolnoma nevtralna in hoče živeti z vsemi vladami sveta pokojno. Ta stranka pravi: Vsi smo bratje, vsi imamo enako pravico do življenja tako kakor do zraka. Druga stranka je za podaljšanje vojne z Nemci in hoče imeti zvezo z antanto. Tretja stranka se skuša približati Nemčiji in pravi, da brez zunanje podpore je Rusiji nemogoče priti do razvitja. Ta stranka hoče s pomočjo Germanije zopet napraviti Veliko Rusijo, katera bi bila zveza ravnopravnih posameznih narodov in katera bi vstopila v zvezo z germansko zvezo.

Vojska.

Na francoskem bojišču so se začeli Angleži zopet gibati. Fronto so razširili proti severu čez Arras ob Skarpi. Najhujši boji se bijejo na obeh straneh Bapauma, kjer so Angleži napredovali. Angleži skušajo prodreti s pomočjo številnih tenkov (oklopnih avtomobilov). Francoski vrhovni poveljnik Foš se je izjavil, da bo do sredi septembra vojni položaj odločen.

V Albaniji so naše čete prebile sovražne črte in zavzele Berat in Fieri.

Dnevne vesti.

Izpremembe pri kapucinih. Celovec: P. Lambert postane vikar, p. Gabrijel pride k sv. Križu, p. Evgen iz Volšpega v Celovec, p. Gotthard iz Hartberga v Celovec.

Za ravnatelja Marijanišča v Celovcu je imenovan g. dr. Jožef Brunner, profesor bogoslovja.

Podražena železnica. S 1. septembrom podražena železnica tarif za vse pošiljatve. Za premog v celih vagonih znaša to zvišanje 40 %, za vse drugo blago 70 % dosedanjega tarifa. Razentega se bodo za vsakih 100 kg ali za vsak kvadratni meter na vagonu zahtevali gotovi domiki.

Oproščeni ne bodo na novo pregledani. Dombrovarski minister pl. Czapp je na tozadevno vprašanje posl. dr. Schurffa odgovoril: Ne namerava se pregledovati oproščene letnike 1892 do 1866.

Zvišanje pristojbin za dostavljanje v sodnijskih zadevah. Ministrska odredba z dne 23. avg. določa, da se dostavljalna pristojbina v pravnih zadevah zviša na 20 v.

Najvišje cene za knopar. Za 100 kg nepoškodovanega knopra 90 K, do ene tretjine poškodovanega 77 K in bolj poškodovanega 68 K.

Dve žrtvi neprevidnosti. V soboto, 24. t. m., ob 2. uri pop., se je v Celovcu v kantini Rudolfove vojašnice zgodila strašna nesreča. Kantinerka ga. Marija Čertov, doma iz Borovelj, je hotela načepiti nov sod. Pomagal ji je feldvebelj Ebner od 7. pp. Čep sta odbijala z ročno granato, ki so jo že večkrat rabili namesto kladiva, ker je bila „slepa“. Toda tokrat se je granata razpočila in Ebnerja takorekoč na kosce raznesla; kantinerki je pa raztrgala trebuh, da je osem ur pozneje v deželni bolnišnici izdihnila. Čertov je vdova in zapušča tri otročiče.

Vojaški pozdravi. Iz bolnišnice v Italiji pošiljata pozdrave Kotmirčanom in Galičanom Tomaž Prosekar s Plešivca in Jožef Wutte.

Zatiranje našega časopisja. Bivši zunanji minister je trdil, da ni bolj demokratične države kakor je Avstro-Ogrska, toliko da ni trdil, da je vzor svobodne države. In dejanja? Ravno narobe! Slovenski vojak nam poroča, da se v etapnem ozemlju ne dostavlja naš list, kakor tudi ne „Slovenec“, „Slov. Narod“, „Edinost“, „Straža“, „Slov. Gospodar“, „Domoljub“. Nasprotnih listov pa pošiljajo na kupe. Naš dopisnik dostavlja: Sicer pa s tem našega narodnega čuta ne bodo zamorili! — Narobe! Pri marsikaterem ga bodo s tem šele vzbudili!

Lipa. Ob velikanski množici ljudstva od blizu in daleč smo 22. t. m. spremili Franceta Reichmana k zadnjemu počitku. Deset duhovnikov in mnogo uglednih rodoljubov je bilo na pogrebu.

Politično društvo je zastopal njegov 1. podpredsednik. Ganljive nagovoro sta govorila ob grobu gg. Gabron in Marašek. Pevci so zapeli pri hiši žalosti in ob grobu žalostinki. Večni mir in pokoj blagi duši!

Kotmaravas. (Nevihta s točo.) Strašen dan je bil 19. avgust za našo župnijo in okolico proti Karavankam. Hud naliv, zlasti pa toča je napravila nepregledno škodo. Najhujše je potolkla pol Plešivca, v Kotmarivasi, št. Kandolfu, Prebljah tja čez Dravo v Rož. Kje bo zdaj seme za ajdo? Upamo, da pride c. kr. okrajstvo na pomoč.

Prepoved za nemške „hamstererje“. Prijatelj iz Podjunske doline nam piše: C. kr. okrajno okrajno glavarstvo v Velikovcu je dalo letos na sadnem drevju ob državni cesti, ki pelje iz Velikovca skozi Podjunsko dolino v Železno Kaplo, ki teče torej po samoslovenskem ozemlju, nabiti samonemške svarične plakate, glasom katerih je pod strogo kaznijo prepovedano klatiti sadje s teh dreves. Mi podjunski Slovenci smo slavnemu glavarstvu zato iz srca hvaležni, da je dalo omenjene plakate to pot izjemoma natisniti samonemško in ne dvojezično, kakor do sedaj vsaj vsa svarila in opomine. Mi pošteni Podjunci poznamo namreč 7. božjo zapoved tudi v praksi in ne samo v teoriji, kakor razni nemški „hamstererji“, ki sedaj k nam prihajajo in pri nas rekvirirajo, in številni nemški berači iz Celovca in gornje Koroške, ki so si sedaj, ker jih njihovi rojaki nočejo ali ne morejo več rediti, prestavili svoj „rajon“ v našo dolino. Nismo menili, da imajo bogati Nemci toliko beračev, veliko več kakor mi, revni „bindišarji“. In okr. glavarstvo gotovo ve, da se mora številne tatvine, ki so se začele dogajati v zadnjem času tudi pri nas, po večini zapisati na konto teh nemških „hamstererjev“ in „feht-bruderjev“. Očividno je dalo zato to pot izjemoma natisniti te svarične plakate samonemško. Svarilo je pa tudi že bilo prepotrebno, a ne slovensko. Smo iz srca hvaležni sicer Slovencem ne posebno naklonjenemu okr. glavarstvu za to javno priznanje naše poštenosti.

Globasnica. (Poroka.) V nedeljo, dne 18. t. m., smo imeli poroko; zakrament sv. zakona sta prejela Janez Wuttej pd. Črnkov v Večnivasi in Marija Marn pd. Pušnikova v Globasnici. Bog daj mlademu paru obilo sreče in blagoslova!

Hodiše. Zgubili smo zopet enega vojaka. Janez Preseker je umrl nagle smrti na Spodjem Štajerskem. N. p. v. m.!

Podjunska dolina. (Strašna toča), kakoršne ljudje ne pomnijo, je uničila dne 18. t. m. poljske pridelke v Škocijanu, v Dobrlivasi, deloma tudi v št. Vidu, v Lipšu in v Globasnici. Še drugi dan je ležala na polju velika kakor mala kurja jajca. Celo pticam in zajcem na polju ni prizanašala ter jih ubila. Kako bomo mogli oddati 700 stotov žita, katero so nam za julij, avgust in september predpisali? Bog nas varuj lakote!

Globasnica. Naše izobraževalno društvo je vprizorilo letošnje poletje par iger ter poklonilo dohodke svojega truda vojnopatrijotičnim in dobrodelnim namenom. Kljub temu pa ne manjka nemškutarjskih „modrijanov“, ki zoper društvo ščuvajo in skušajo igralce osmešiti in spraviti s tira. „Kako more tako zavedna nemška hiša pripustiti, da se njena hči nahaja v taki družbi,“ rekel je nekdo in „guten Tog Fr. Schauspielerin“, pozdravila je druga. Hiša pa, kateri pripada naša igralka, ni bila nikdar nemška, pač pa nasprotno, kakor priča naša jako nadarjena in vrla soigralka. Saj vemo, kam pes taco moli. Ko bi bilo to vse nemško, bilo bi kajpak zelo hvalevredno, ker je pa slovensko, je pa za nič! To jih tudi ne ženira, da je hujskanje zoper vojno-podporne namene — kaznivo! Lep patrijotizem! Dobro vemo pa tudi, da narekuje tako početje blede zavist, kulturna zaostalost in politična nezrelost! Naj bi se vendar spravili nemškutarji na oder in vprizorili kaj, radi bi jih mi posetili in plačali podvojeno vstopnino. A žalibog njih duševna izobrazba stoji tako daleč pod površino, da so sploh nezmožni vprizoriti kako plemenito igró, k večjemu še kak političen škandal. Taka duševna revščina seveda z zavistjo gleda, kako se drugi na olikan način zabavajo. Ves svet pripoznava važnost gledališč in gledaliških predstav, le slovenski janičarji ne. To pa dokazuje v najsvetlejši luči njih — politično nezrelost.

Guštanj. V vojnem času se je vsaka stvar podražila. Tudi dan delavske plače se je podražil od 23 na 27. To pa ne zavoljo tega, da je plača zvišana, ampak so drugi vzroki. Kakor se z delavci ravna strogo, naj bi g. ravnatelj bil strog tudi z uradništvom. Oddaja kruha in moke (če je) se začne šele ob 9. uri. Delavci in družine čakajo po 2 uri, da pridejo pisarji z naočniki! Je to treba?

Guštanj-Šelenberk. Med vojno se je tukaj v Guštanju in Tolstem vrhu več gostiln zaprlo. Tudi Brundulovi so zaprli svojo gostilno pri „Jagru“, a čudno se nam zdi, da je na vratih

le nemško naznanilo, čeravno so zahajali v gostilno — večinoma sami Slovenci. — Mogoče pa Brundulova gospa, ko bode zopet gostilna odprta, ne bode pustila noter „Jugoslovanov“? Nam prav, če bo le Vam!?

Ravne pri Guštanju. V naši okolici je veliko starih penzioniranih delavcev, ki so svoja mlada leta in svojo moč pustili pri težkem delu in ob primeroma mali plači v tovarni. Ko so opešali, so dobili nekaj pokojnine, s katero so v mirnem času še za silo živeli. Toda v sedanji draginji so ti revni, bolelni penzionisti prepuščeni revščini in lakoti! Ne le lepo, ampak dolžnost bi bila, da se od strani tovarne tem penzionistom pomaga in se jim pokojnina zviša ali da kaka vojna podpora.

Vovbre. Govori se, da je dobil baron Helldorf nakazanih 230 kg sladkorja za vkuhanje sadja. Kaj pravite k temu, g. baron? Če je to laž, potem pridite z resnico na dan, da Vas ne bodo obrekovali. Kaj pa potem, če je to vendar le res? Ali ni potem to dvojna mera? Eni toliko, drugi, ki so bolj potrebni, pa nič! Mogoče pa je to nekako plačilo za oddajo žita? Tega si ne moremo misliti, ker bi morali potem dobiti drugi veliko več in Vi bi bili eden zadnjih. Na dan torej z resnico! Tu Vam lahko pomaga g. okrajni glavar velikovski, je tudi baron.

Pokrče. (Požar.) Kar ne pomnijo niti najstarejši ljudje, se je v št. Janžu preteklo nedeljo zgodilo. Naenkrat se med popoldansko božjo službo zasliši krik: Gori, gori! Pri tukajšnjem županu, pd. Matevžu, je iskrica iz dimnika užgala streho, in takoj je bilo vsled vetra vse poslopje v ognju. K sreči je bil vzhodni veter, sicer bi bila šla cela vas. Takoj so prihiteli ljudje pomagat. Prav posebno so se odlikovale Marijine družbenice in druga dekleta, ki so neutrudljivo prinašale vodo. Po dolgotrajnem požrtvovalnem delu, se je ogenj v toliko omejil, da je bila obvarovana shramba in vse sobe. Zgorela pa je streha, dokaj žita in vsa krma. Živino so še vso pravočasno rešili, vendar je škoda pri sedanji draginji zelo velika. To je v kratkem času že druga nesreča v nedeljo, ki tudi nam žugaje kliče: Bolj posvečujte dneve Gospodove!

Ukve. Kdaj bo te nesrečne vojske konec, ki je prinesla toliko gorja med družine? Zopet je položil mlad fant iz Ukev na laški fronti svoje mlado življenje domovini na oltar, Jožef Mošič. Ranjen je bil 15. junija, 16. je pa že umrl; služil je že sedmo leto zvesto domovini in cesarju. To je že drugi sin, ki je padel. O Antonu Omanu, ki je bil pogrešan, je prišlo poročilo, da je mrtev. Padel je na ruski fronti. Priporočamo oba v molitev v „Dijaškem domu.“ — Grozna nesreča se je zgodila na ukovškem kolodvoru. Vojaški vlak je privozil in trčil v drugega. 11 vojakov je bilo takoj mrtvih in več ranjenih, prvi vozovi čisto zdrobljeni. — Pri nas zelo kradejo po polju; če pojde tako naprej, bodo nam spravili vse s polja. Lakota se oglašja že povsod; pet tednov nismo dobili drugega, kot nekaj neužitne moke. Vreme imamo sedaj lepo toplo. Delavci popravljajo poškodovane hiše.

Pokrče. (Žrtev viharja.) V nedeljo, dne 18. t. m. popoldne, se je naenkrat vzdignil močen vihar, ki je opustošil polja in izruval drevesa in tudi pri nas zahteval svojo žrtev. Jož. Kreuzwirt, drvar v Ličjivasi, je šel popoldne po opravkih v Vabnjovas. Medpotoma ga prehiti nevihta. Poišče si zavetja pod neko uto. Komaj pa dospe tja, jo vihar prevrže nanj in mu popolnoma zlomi desno nogo, prsi in hrbtnico. Sreča je še bila, da je mali fantek, ki ga je imel pri sebi, priklical sosedo, ki so nesrečneža rešili izpod tramovja in ga odpeljali domov. Popolnoma pri zavesti in spravljen z Bogom, je v groznih bolečinah še isti dan ob šesti uri zvečer umrl. Predpoldnem je pri pranganju še nosil nebo in si s tem prislužil srečno zadnjo uro. Bil je priden delavec. Bodi mu Bog milostljiv sodnik!

Naše žrtve.

Pečnica. Iz naše župnije so padli, umrli na zadobljenih ranah v bolnišnicah ali so že toliko časa pogrešani, da se je bati, da se ne bodo več vrnili, tile vojaki: Iz Pečnice: Andrej Pečnik, Franc Pečnik Bvatinčev, Jožef Rup Pečnikov hlapec. Iz Zgor. Borovelj: Tomaž Pečnik Lesjak, Jakob in Jan. Pečnik Kvedrova, Filip Aichholzer Cvangar, Gregor Aichholzer Cvangarjev, Gregor Majer Stanhaverjev. Iz Ledenic: Alojzij Ažgan Lorenc, Vidman Anton Čenjak, Franc Mikl Tomelnov, Jožef Koder. Iz Sp. Borovelj: Anton Wuzela Šustarčev, Mešik Jakob, Smole Jakob. Iz Malnic: J. Rezman Rezmanov in Šimon Božič Štofnov. Iz dravške župnije: J. Šeisl, mizar, Gregor Aichholzer Hojž, Valentin Škočir

Hafnerjev, Matija Treiber, Fil. Fuger Smojčev, Viktor Božič Klamfarjev, Anton Majer, Franc Strnad Strnadov, Jurij Trupe Luk, Vincenc Melher Ožbejev, Alojzij Božič Sibirjakov, Jožef Weber, mlinar, Jožef Wank in Jakob Lepužič Žvižgovčev.

Koroški gospodar.

Brezmesni teden. Ta teden smo brez mesa. Zato zahteva prebivalstvo v mestih, da dobi zopet polno odmero kruha in moke, sicer ne more vzdržati. Vse naše „centrale“ v deželi so nas pustile na cedilu. Koroška vnovčevalnica za živino je sicer izpraznila hleve, zaslužila milijone, mesa pa ni. Načelnik koroškega vojnično-prometnega zavoda in njegov namestnik sta od vodstva odstopila, menda iz osebnih in stvarnih razlogov. „Arbeiterwille“ dostavlja k tej notici: „Ker pa stojimo, kakor se zdi, pred popolnim polomom prehrane, zapuščajo podgane potapljaajo se ladje. Boljši položaj z odstopom imenovanih gospodov na noben način ne bo!“

V petek, 23. avg., so bili zastopniki agrarne zveze pri ministrskem predsedniku Hussareku in opozarjali, da je živinoreja vsled prevelikega konsuma mesa v nevarnosti; zahtevali so tudi, da bi si Avstrija in Ogrska oddajo živine za armado pravično razdelila.

Vlada je obljubila, da bo te želje „študirala“. Premišljevala bo, ali ne bi kazalo, da uvede še en brezmesni dan in morda brezmesni teden na mesec!

Tako stojimo pred dejstvom: Mesa ni in se mora zavzivanje mesa omejiti, moke pa tudi ne bo toliko, da bi nadomestila meso. Zakaj, žetev je letos slaba, vsaj v slovenskih krajih. Tako je rž dala na pr. le dobro dvojno seme. Na Ogrskem je pa, če je verjeti ogrskim poročilom, žetev polovico slabša kakor lansko leto. Kako se bo vlada iz te zagate izvila, je njena reč. Za vse glasove in nasvete iz vrst opozicije, je ostala slepa, na vse naše predloge se ni ozirala.

Književnost in umetnost.

„Zora“ — „Luč“. Uredništvo glasila jugoslov. kat. dijaštva „Zore“ in njene priloge „Luči“ prosi cenjene sotrudnike, naj pošiljajo slovenske prispevke do preklica na naslov: Slov. kat. akad. tehn. društvo „Danica“, Dunaj I., Univerzitet. Rok za 1. zvezek poteče 15. septembra.

1. številka „Kurenta“ je bila v treh dneh razprodana. Takoj se je natisnila druga naklada, ki gre pa že tudi proti koncu. Jasen dokaz, kako smo bili potrebni dobrega satirično-saljivega lista. Kdor se še misli naročiti na „Kurenta“, naj stori to nemudoma, da se prva številka eventualno še tretjič ponatisne, dokler še stoji stavek in da vemo določiti naklado za drugo številko, ki izide že prihodnji teden.

V strelskem jarku. Triglasna pesem. Po narodnem napevu uglasbil Anton Kosi, šol. ravnatelj v Središču, Štajersko. Cena: 1 izvod 12 v, 20 izvodov K 2*10, 30 izv. K 2*70, 50 izv. K 4*60, 100 izv. K 8*50. Za spremljevanje pesmi na harmoniju ali klavirju je na razpolago partitura, ki stane 50 v izvod pri skladatelju. Besedilo je zložil pred leti za „Mir“ črnovojnik Jožef Samonik in je pesem uglasbil za triglasno petje zaslužni šolnik in pisatelj, g. ravnatelj Anton Kosi. Pesmica se je povsod omilila in je zelo prikladna za mladino na vseh ljudskošolskih stopnjah. Poje se lahko eno-, dvo- ali triglasno.

Poslano.

(Za vsebino sledečega je uredništvo odgovorno le v toliko, kolikor določa zakon.)

Odprto pismo

gospodu zdravniku Juliju Grassl-nu starejšemu v Dobrlivasi.

Podpisani Vam tem potom, gospod zdravnik, v Vašem lastnem interesu nujno svetujem, ne brigajte se toliko za versko in politično prepričanje svojih pacientov, ampak bolj za njihovo bolezen! Ne begajte ljudstva in ne vsiljujte jim svojega brezverstva! Ljudje ne prihajajo k Vam, da bi poslušali Vaše „čenče“ al pa, da bi jih Vi „spreobračali“ — zato nimate ne sposobnosti, ne poslanstva — ampak, da Vas konsultirajo kot zdravnika. Star pregovor pravi: „Črevljar, ostani pri svojem kopitu!“ Ali ne veste, da vsak resnično olikani človek spoštuje versko prepričanje svojega bližnjega? Če Vam tako mrzi, da hodijo naši župljani mimo Vaše lekarne v cerkev, pa prodajte bajto in pojdite kam drugam; zakaj prej kakor Vi so bili oni tukaj. Gospod zdravnik! Svetujemo Vam prav prijateljsko: ne bljuvajte v skledo, iz katerere jeste, in ne zaničujte tistih, ki so Vam tekom let, menim,

nanosili že prav lepo število srebrnih kronic. Ali Vas res nič ni sram, da še kot 80letni starček uganjate in v sedanjem času tako versko hujskarijo in celo na javni cesti prostaško napadate naše mirne ljudi samo zavoljo tega, ker hodijo v cerkev? Mislite rajši večkrat na smrt in na sodbo, ko stojite takorekoč že z eno nogo v grobu. Če ne boste opustili svoje verske hujskarije, bomo morali, žal, župljane na prižnici pred Vami svariti, kar Vam gotovo ne bo v prid. Domačine ste si že itak po večini odgnali, ker jim preseda Vaše brezbožno in bogokletno govorjenje, tako da Vas večinoma le še tujci hodijo konsultirati. Lepe nauke in nasvete dajete materam glede njihovih bolnih otrok! „V mir ga zamaži! Naj bo hin!“ Kaj pa imaš od otrok? Po celem okraju je znano Vaše sovraštvo do otrok in ti Vaši izrazi. Nedavno ste rekli neki tukajšnji zelo ugledni osebi, da ne dajete radi zdravil tistim ljudem, ki hodijo v cerkev. Ali še veste, da ste pred kratkim rekli neki deklici, da ne sme duhovnikov poslušati, ker so krivi vojske? Ali se še spominjate, da ste pred nekaterimi meseci na javni cesti vstavili nekega vojaka z glupim vprašanjem: „Si li že podučil svoje neumne sestre, da ne bodo več tako letale v cerkev farje poslušat?“ In ali še veste, da ste rekli neki kmetici, ki so ji zaporedoma pomrli mož in dve hčeri, sin pa ji je padel v vojski, da se ji že prav godi in da so zato umrli, ker so bili tako pobožni. Neki deklici pa ste rekli, ko je prišla po zdravila, naj gre le k „šinterju“, za Slovence da je tudi „šinter“ dober. Človek res ne ve, ali naj bi se jezil ali smejal, ko to čuje. Kaj čuda potem, da Vas mnogi ljudje tukaj imajo za „ziranega“ in Vam zato prizanašajo, sicer bi lahko vsak teden imeli kako tožbo zaradi razžaljenja časti in bi se Vam tu morda potem še slabše godilo kakor svoje dni v Pliberku; saj veste, tistih znanih homatij, menim, ne boste tako lahko pozabili. Če pa bi bilo temu res tako, da niste več popolnoma normalni, potem bi bilo v javnem interesu ležeče in nujno potrebno, da Vam kompetentna oblast prepove prakso, za katero potem niste več sposobni. Kaj, ko bi komu zapisali napačna zdravila? Na vsak način bi bilo želeti, da bi c. kr. okrajno glavarstvo hotelo to zadevo po žandarmeriji preiskati. Naj izve tudi politična oblast, kaj vse počenja in kaj vse si dovoljuje stari g. zdravnik Grassl v Dobrlivasi. In potem, kolikokrat se je že zgodilo, da je prišla ta ali ona oseba k Vam po zdravila, za kakega starega bolnika doma in ste jo nahrulili: „Ali še ni hin? Naj crkne!... Ali hoče baba večno živeti.“ Vi ste lep kulturonec. Nobeden hlapec tukaj ne rabi tako surovih izrazov. Vsak otrok Vam bo povedal, da človek ne crkne in ni „hin“, ampak da umrje. Nadalje se Vas, gospod zdravnik, dovoljujem tudi najvljudnejše vprašati, kaj neki imate zoper mil. g. prošta oziroma zoper mene, da naju skoro ne imenujete drugače kakor „far“, „ferdamani fari“ in „hudič“? ali je to olika akademično izobraženega moža? Ali še veste, da ste rekli ne davno na javni cesti neki dekli, ko vam je povedala, daje bila v prošnji: „A tam, kjer je tisti hudič, jaz ga videti ne morem.“ Kaj morem jaz oziroma mil. g. prošt zato, da Vi sedaj ne morete dobiti bele moke, ki jo potrebujete, in zdravil? Ali bova morda tudi midva kriva eventualne „falute“ pri denarju, ki se je Vi tako bojite? Ali Vas ni sram, da pripovedujete vsaki babi, kolikokrat Vas hoče poslušati, z vsvo resnostjo vedno isto neumnost in nerensnico, da so farji vojske krivi, da so vojsko napravila naša kat. izobraž. društva ali pa koroški Slovenci na šmihelskem taboru? Nedavno ste napadli na javni cesti neko žensko z očitkom: „Ti si tudi en tak hudič, ki je hodil na tabore.“ In ali se še spominjate, da ste nekoč pred pričami trdili, da so velikovski g. dekan Čemer, škocijanski gosp. župnik Poljanec, šentruperški g. župnik Treiber in jaz umorili prestolonaslednika v Sarajevu. Kdaj se Vam je pa to sanjalo? Nekemu kmetu, ki Vas je nekoč ujezil, ste pa zagrozili: „Le čakaj! Boš že še kdaj bolan, potem ti bom pa kaj dal, da boš crknil.“ Veste, imam že cel zapisnik, kjer si sproti zabeležujem vse Vaše lepe izreke s pričami vred! Končam. Gospod zdravnik! Svetujem Vam nujno, da kot olikani človek, za katerega boste gotovo hoteli veljati, ostanete tudi v polemiki zoper mil. g. prošta, zoper mene in zoper duhovnike sploh vedno v mejah dostojnosti in — pri resnici, ker nismo več voljni nadalje prizanašati Vaši častiljivi starosti, ako nočete še na Vaše stare dni imeti opraviti s sodnijo, oziroma z državnim pravdnikom.

Dobrlavas, dne 25. avgusta 1918.

Franc Krašna,
kaplan.

Darovi.

Dobrlavas. Za sklad, s katerim se bo po srečno končani vojski zopet sezidala od sovražnika porušena Marijina romarska cerkev na sv. Višarjah, so v naši župniji še sledeči darovali: Marija Kigler 6 K, Marija Lipic 7 K, Marija Kigler in Julijana Ferlin nabrala v Sinčivasi 179 K in sicer: Marija Cerer 10 K, Helena Ferlin 10 K, Marija Kigler 20 K, Marija Pavlič 10 K, Helena Singerl 12, Marija Sumnič 10 K, Luka Guec 10 K, Ana Domnik 1 K, Ana Sternjak 1 K, Stefanija Stimmnik 2 K, Terezija Obilnik 2 K, Marija Pernat 1 K, Marija Škof 4 K, Marija Germ 1 K, Katarina Germ 1 K, Marija Kurnik 10 K, Marija Lužnik 4 K, Julijana Mihev 10 K, Cita Hanžjo 1 K, Terezija Skočir 4 K, Helena Gojer 2 K, Marija Kristof 4 K, Barbara Kristof 10 K, Marta Kigler 2 K, Marija Rormeister 4 K, Marija Vrienc 4 K, Valburga Pihler 2 K, Marija Vrienc 1 K, Elizabeta Vrienc 1 K, Marija Hunter 4 K, Kristina Bobek 2 K, Marija Bobek 1 K, Mihael Kurnik 3 K, Marija Polcer 4 K, Marija Uster 5 K, Kigler Edvard 4 K, Kigler Frida 2 K. — Terezija Andrej in Marija Mišic nabrali v Priblivosi 61 K in sicer: Uršula Miklav 2 K, Marjeta Miklav 2 K, Magdalena Praprotnik 1 K, Apolonija Andrej 1 K, Marija Mišic 1 K, Terezija Andrej 1 K, Augela Terbul 1 K, Jerica Jamer 1 K, Marija Andrej 1 K, Marija Kariš 2 K, Marija Pižovnik 2 K, Terezija Vogel 2 K, Katarina Andrej 2 K, Terezija Cimpasser 1 K, Ivana Jamer 1 K, Helena Opetnik 1 K, Frančiška Hobel 2 K, Helena Lipuš 4 K, Terezija Čertov 5 K, Marija Sekol 1 K, Terezija Ferčnik 2 K, Ana Miklav 2 K, Marjeta Mišic 2 K, Afra Miklav 2 K, Marica Princis 2 K, Rozalija Lipuš 2 K, Ema Ogradnik 3 K, Marjeta Dobnik 10 K, Katarina Vogl 1 K, Anton Miklav 1 K. Skupaj 240 K. S prejšnjimi izkazi vred 2215*60 K. Darovi se bodo poslali na školjstvo. Bog plačaj vsem blagim darovalcem in darovalkam, posebno pa požrtvovalnim nabiralkam!
Proštjisko-župnijski urad Dobrlavas.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

[Izbrani spisi dr. Jožefa Vošnjaka]

I. zvezek:]

Troje angelskih češčenj.

Povest.

Cena: Mehko vez. 88 h, za družnike 66 h, po pošti franko 14 h več.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: Otmar Mihálek.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

U V 418/1812

V imenu Njega Veličanstva cesarja!

C. kr. okrajno sodišče v Celovcu, odd. V., je zoper Kunigundo Gradischnig, dnarico v Št. Petru na Vašinjah, razsodilo:

Kunigunda Gradischnig je kriva, da je 27. junija 1918 v Porečah ob jezeru, izrabljajoč vsled vojne povzročene izredne razmere, zahtevala od Karla Hisama in drugih oseb za vsako jajce, torej za potrebščine, očitno previsoko cene po 3 K; s tem je zakrivila prestopok po § 20 št. 1 cesarske naredbe z dne 24. 3. 1917 drž. zak. št. 131 (navijanje cen) in se zato po § 20 št. 1 te naredbo obsodi na

14 dni zapora, nadalje na denarno globo v znesku 50 K, v slučaju neizterljivosti na nadaljnih 5 dni zapora,

v smislu § 389 k. p. r. na poravnavo stroškov kazenskega postopanja in izvršitve.

Hkrati se v smislu § 42 te naredbe proglasi, da zapade izkupiček od 145 zaplenjenih jajc v znesku 72 K 50 v.

Konečno se glasom § 45 št. 2 te naredbe odreja objava te sodbe brez utemeljitve na stroške Kunigunde Gradischnig v časopisih „Fr. Stimmen“, „Kärntner Tagblatt“, „Klagenfurter Zeitung“ in „Mir“.

Celovec, 20. avgusta 1918.

Rokitansky l. r.

Kleber l. r.

Daj nam mir, Gospod!

Pesem za 3 ženske glasove in orgle se dobi pri šolsk. ravnat. **A. Kosi-ju, Središče** (Staj.). Partitura 80 h, pevski part 30 h.

Kumin, brusnice, borovnice

in vse zdravilske rastline

kupuje

na debelo in drobno

„Herba“

zadruga za vzgoj in izkoriščevanje lekovitih bilja, korenja in ploda, z. z. o. z.

Zagreb, Jurišičeva ulica št. 18.

Ponudbe z vzorci in ceno.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Kup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

Zahvala.

Povodom prebride izgube nepozabnega moža, oziroma sina, očeta itd., gospoda

Franca Reichmanna

pd. Jesenika

izrekamo najpristranejšo zahvalo za vse izraze sočutja in za obiske med boleznijo ter za vse izraze sožalja ob smrti, zlasti za tako mnogoštevilno udeležbo pri pogrebu rajnega, posebno še gg. duhovnikom, pevkam in pevcem za žalostinki, darovalcem vencev itd.

Lipa nad Vrbo, 23. avgusta 1918.

Žalujoci zaostali.

Podpisani župnijski urad razpisuje službo

organista in cerkovnika

ki ima pristo stanovanje, hlev, zelenjadni in sadni vrt, drva, nekaj polja, kolekturo v žitu in kruhu ter plačo po dogovoru. Cecilijanec, ki je ob enem rokodelce, ima prednost.

Nastop službe s 1. januarjem 1919.

Zupnijski urad Št. Martin na Dholici p. Poreče ob jezeru, Koroško.

Službo organista in mežnarja

odda proštjsko-župnijski urad Spodnji Dravograd (Unterdranburg).

Mizarskega vajenca in pomočnika

sprejme takoj mizarski mojster

Rajnhart v Dobrlivasi.

100.000

hvalečni odjemalci potrjujejo, da koreninski pokončevalec „Klabalsam“ v treh dneh brez bolečin odstranjuje kurje oči, bradavice, trdo kožo. Uspeh zajamčen. Cena 3 K, 3 lončki 7 K, 6 lončkov 11 K. Zobobol odpravlja „Fides“, če trdovraten revmatizem povzroča zobobol, kadar so vsa sredstva odreka in če so zobne votle. Če ni uspeha, denar nazaj. Cena 3 K, 3 škatlice 7 K, 6 škatlic 11 K. Nič več zobne kamene nasede, nič več slabega duha iz ust! Srečno-belo zobe dobite po zobnem fluidu „Xiris“. Takojšnji učinek! Cena 3 K, 3 steklenice 7 K.

Podgane, miši

se popolnoma iztrebijo s podgansko smrtjo. Če ne pomaga, denar nazaj. 100 zahvalnih pisem. Cena 4 K, 3 škatlice 9 K. Stenice, uši, bolhe, ščurke uničuje z zalogo vred korenito „Thiera“. Cena 3 K, 3 kartoni 7 K, prašek zoper uši zraven 2 K.

KEMENY, Košice (Kassa), poštni oddelek 12/660, Ogrsko.

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Vličanstva

45. državna loterija za zasebne dobrodelne namene.

Ta denarna loterija ima 22.747 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 700.000 kron.

Glavni dobitnik znaša

250.000 kron.

Žrebanje se vrši javno na Dunaju 3. oktobra 1918.

Ena srečka stane 5 kron.

Srečke se dobivajo pri c. kr. glavnem ravnateljstvu državnih loterij na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5 (oddelek za dobrodelne loterije), v skupinah ali posamezno, tudi pisмено ob priloženem znesku. Dalje se dobivajo pri c. kr. loterijskih uradih, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštinih in železniških uradih, v menjalnicah itd.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva državnih loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihne, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Vino in kislo vodo

razpošilja

A. Oset, p. Guštanj (Koroško).

Kovaško orodje

je takoj na prodaj ali se da v najem v Otočah pri Celovcu. Več pove gostilničarka v Celovcu, Kaserngasse št. 16.

Zvonarna in livarna kovin Ernest Szabó

Gradec, Griesplatz št. 10

prosi velečastito duhovščino, da njegovo tvrdo po vojni pri nabavi zvonov in celega zvonjenja vsake velikosti in vglasitve ohrani v blagohotnem spominu.

Zoper miši in podgane

je orig. prof. Loefflerjeva in dr. Danyszjeva bacilna kultura „Terror z vohom“ najradikalnejše uničevalno sredstvo.

Cene: Za naplavo 1000 g zoper miši K 14.— loko Dunaj po povzetju.

„ podgane „ 17:20

Dobavitelji c. in kr. vojnega ministrstva, c. kr. nižjeavstrijskega namestništva, deželnokulturnih svetov itd.

Ravnateljstvo Terror-zavoda

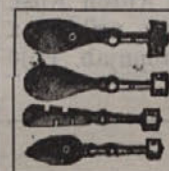
Dunaj, I., Werderlorgasse 17. — Telefon 15542.

100 litrov zdrave domače pijače

osvežujoče, dobre in zelo gaseče si lahko vsak sam priredi z malimi stroški. V zalogi so snovi za: ananas, jabolčnik, grenadine, malinovec, poprova meta, muškatelec, pomerančnik, dišeča perla, višnjevec. Skaziti se ne more. Ta domača pijača se lahko pije poleti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali žganja. Snovi z natančnim navodilom stanejo 12 K po povzetju. Dišeča perla stane 20 K.

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Demanti za rezanje stekla.

Demantov za rezanje stekla moram sedaj le št. 5 po K 22.— in spaldecmanov po K 26.—

oddajati, ker je privoz demantov prekinjen in se dobi surovina le prav težko in po prav visokih cenah.

Povzetna poštnina stane 90 h. Za recno in solidno blago jamči

Jan. Grolich, drožerija pri angelu, BRNO 638, Morava.

500 kron v zlatu

če ne odstrani krema Grolich z zraven spadajočim milnim praškom vse solnne pege, maroge, solnne opekline, ogroze, obrazno rdečico itd. in ne ohrani kože mladostno svežo in nežno. Cena K 6.65 s poštnino vred. 3 porcije stanejo K 17.—, 6 porcij nadaljnih stroškov. — Naslov za naročila:

drožerija pri angelu, Jan. Grolich, BRNO 638, Morava.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno pobarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3:25.

Rydyol je rožnata pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2:45. — Povzetje 45 h več. — Naslov za naročila:

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva ulica št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7.